Ч. 141 Субота 26 червня (8 липня) 1893. Рокъ III.

Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и гр. кат. святъ) о 5-ôй годинѣ по полудни.

Адмініcтрація: улиця Чарнецкого ч. 8.

Редакція: ул. Франціо-канська ч. 10, двері 10.

Письма приймають ся лишь франковані.

Рекламаціи неопечатані вольні ôдъ порта. Рукописи не звертають ся.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додатокъ до „Ґазеты Львôвскои".

Передплата у Львовѣ въ Адміністраціи „Ґазеты Львôвскои" и въ ц. к. Старостахъ на провінціи:
на цѣлый рокъ 2 зр. 40 к.
на пôвъ року 1 зр. 20 к.
на чверть року — 60 к.
мѣсячно . . — 20 к.
Поодиноке число 1 к.

Зъ почтовою пересылкою:
на цѣлый рокъ 5 зр. 40 к.
на пôвъ року 2 зр. 70 к.
на чверть року 1 зр. 35 к.
мѣсячно . . — 45 к.
Поодиноке число 3 к.

Краєва конференція учительска.

Здаючи дальше справу зъ краєвои конференціѣ учительскои подаємо тутъ хôдъ дальшихъ нарадъ. Дня 3 с м. вôдбули ся два засѣданя. — На першôмъ засѣданю було справозданє выдѣлу конференційного, котре передано безъ читаня секціи внесень, а вôдтакъ наступивъ рефератъ п. Меч. Барановского окр. инспектора львôвскихъ школъ народныхъ: „О читаню и писаню, яко окремôмъ предметѣ науковôмъ въ новыхъ плянахъ для школъ народныхъ". Референтъ представивъ историчный поглядъ на розвôй науки читаня и писаня яко предмету шкôльного, обговоривъ устрôй школъ народныхъ въ Австріи зорґанізованыхъ Цѣсаревою Марією Тересою „Schulordnung für die deutschen Schulen in den k. k. Erblanden" и на засадахъ выданого Цѣсаремъ Францомъ кодексу шкôльного „Politische Schulverfassung für Trivial-Haupt- und Normalschulen", реформу школъ довершену за теперь пануючого монарха, а именно законъ зъ 14 мая 1869 и державну новелю шкôльну зъ 1883 р., выказавъ уемнî наслѣдки науки въ обемѣ читаня и писаня, якî проявляли ся денеде въ наслѣдокъ хибного пониманя и переводженя плянôвъ нормальныхъ зъ 1874 р., а наконець теперѣшну реформу плянôвъ науковыхъ, котрî вывели читанє и писанє яко окремый предметъ науковый побôчь языка выкладового. Вôдкликавшись до приписôвъ въ выданôй вразъ зъ новыми плянами ц. к. краевою Радою шкôльною подробнôй инструкціи, мотивувавъ доносимôсть выробленя вправы въ читаню и хорошôмъ письмѣ въ науцѣ шкôльнôй та высказавъ переконанє, що реформу въ сѣмъ напрямѣ повитає учительство зъ вдоволенємъ и переведе єѣ на пôдставѣ новыхъ плянôвъ та инструкціѣ зъ великимъ пожиткомъ для краю и просвѣты народнои.

По рефератѣ розпочалась довга дискусія, въ котрôй забирали голосъ пп.: дир. Косманъ, дир. Мацьоловскій инсп. Сокальскій, дир. сем. Вімпелеръ, инсп. Баданьчикъ, инсп. Стечковскій, Шостkевичъ и богато инишхъ. Въ дискусіи доказувано, що дѣйстно що до вправы въ читаню и писаню школа народна выдавала часто не досыть выдатнî результаты зъ причины невôдповѣдного трактованя науки реалій и пересады въ пояснюваню рѣчевôмъ читаныхъ въ школѣ уступôвъ. Бувало то особливо у недосвѣдченыхъ учителѣвъ. Выказано такожь пожиточнôсть выключеня читаня и писаня зъ науки языка выкладового и утвореня окремого предмету.

Зъ черги мавъ вôдчитъ радникъ шкôльный дръ Германъ: „О новôй методѣ науки нѣмецкого языка въ школахъ народныхъ на пôдставѣ новыхъ пôдручникôвъ до того предмету и инструкціѣ". Референтъ скритикувавъ давнѣйше уживанî методы научуваня живыхъ языкôвъ, а именно методы механичну и методу конструктивну, котрî не выдали вôдповѣдныхъ результатôвъ и длятого ихъ нинѣ залишено, а натомѣсть припоручивъ и пояснивъ нову методу ученя языка, за помочею безустанного говореня въ тôмъ языцѣ, котру можна бы назвати природною. Вôдчитъ розъяснивъ всякî сумнѣвы, якî въ тôмъ предметѣ могли бы насунути ся. Въ дискусіи высказано референтови подяку за такъ основнє и инструктивнє представленє рѣчи.

На тôмъ закôнчило ся передполудневе засѣданє, а предсѣдатель розпорядивъ вôдтакъ подѣлъ конференціѣ на шѣсть секцій. Секціи тî суть слѣдуючî: 1) Выдѣлъ выконуючій, розслѣджуючій кожду справу ухвалену въ инишхъ секціяхъ, а маючу станути на порядку дневнôмъ повныхъ засѣдань; 2) секція до темату о огородцяхъ шкôльныхъ; 3) секція для справъ школъ выдѣловыхъ; 4) секція для справъ семинарій учительскихъ; 5) секція для самостôйныхъ внесень, науки доповняючои и реґуляміну шкôльного; 6) секція для фонду емеритального.

На другôмъ, пополудневôмъ засѣданю вôдбуло ся уконституованє секцій а вôдтакъ мавъ радникъ шкôльный п. Бол. Барановскій вôдчитъ: „О змѣнахъ, якî вводять новî пляны и инструкціи въ науцѣ языка польского". Въ рефератѣ тôмъ порôвнавъ прелеґентъ новî пляны зъ давными, выказавъ рôзницѣ въ обсягу вымогъ въ школахъ одно- и чотиро-клясовыхъ, т. є. типу сѣльского и маломѣского, а въ школахъ 5- и 6-клясовыхъ, т. є., типу мѣского, представивъ, о скôлько новî пляны стѣсняють науку граматики въ школахъ низшого типу, а розвивають въ школахъ высшого типу, котрî въ чотирохъ низшихъ клясахъ мають приготовити хлопцѣвъ до школъ середныхъ — выказавъ, якъ повинна вôдбувати ся лектура въ дусѣ инструкціѣ и яку вагу мае наука рôдного языка. На тôмъ закôнчено засѣданє.

На третôмъ засѣданю дня 4 с. м. звернувъ инспекторъ п. Меч. Барановскій именемъ дирекціѣ Выставы краєвои увагу зборôвъ на маючу вôдбути ся въ 1894 р. выставу и просивъ членôвъ, а именно инспекторôвъ окружныхъ и делеґатôвъ учителѣвъ, щобы словомъ и дѣломъ пôдпирали цѣли Выставы, особливо же вôддѣлу шкôльного въ каждôмъ закутку краю. Бесѣдникъ представивъ образъ выставы шкôльнои, маючои мѣстити ся въ трохъ павільонахъ и обговоривъ обширнѣйше вôддѣлъ историчный та закôнчивъ свою промову просьбою, щобы учителѣ зволили доложити трудôвъ и заходу въ интересѣ звеличаня вôддѣлу шкôльного и инишхъ вôддѣлôвъ Выставы.

Въ дискусіи надъ рефератомъ п. Бол.

8)

Всесвѣтна выстава въ Шікаґо.

(Дальше.*)

Оглянувши монастиръ Ля Рабіде зъ его памятками по Колюмбѣ, вернѣмъ теперь попри водотрыскъ Колюмбія и палату електричности до найбôльшого будынку на выставѣ, до палаты промысловои або до такъ званого „будынку мамутового". Вже попереду подавали мы его розмѣры; тутъ ще лишь доповнимо ихъ въ дечôмъ.

Представте собѣ такій крытый будынокъ, въ котрôмъ може помѣстити ся 1000 домôвъ 15 метрôвъ довгихъ, а 7 метрôвъ широкихъ и въ котрôмъ рôвночасно може выгôдно порушати ся 100.000 людей. Муры сего будынку суть 16 метрôвъ высокî, а дахъ надъ середною галею пôдносить ся на 75 метрôвъ въ гору; стѣны середнои галѣ суть на 40 метрôвъ, а чотирохъ нарôжныхъ павільонôвъ на 30 метрôвъ высокî. На уложенє помосту въ сѣмъ будынку треба було міліонъ метрôвъ дошокъ и 5 ваґонôвъ цвяхôвъ. Доокола величезнои середнои галѣ иде ґалерія такъ широка, якъ н. пр. де на якôмъ великôмъ дворци зелѣзницѣперонъ, а вôдъ неи розходить ся тутъ 86 поменшихъ ґалерій, зъ котрыхъ кожда єсть все ще на пôвчверта метра широка. Понадъ нею пôднимає ся дахъ изъ скла та зелѣза такъ широкими каблуками, якихъ доси ще нѣгде при будовахъ не уживано. Будынокъ сей, збудованый въ коринтійскôмъ стилю, мае чотиры входы въ видѣ тріюмфальныхъ ворôтъ, украшеныхъ многими рѣзьбами и коштувавъ пôвтора міліона долярôвъ (3 и три чверти міліона зр.).

Єсть то такъ величезный будынокъ, що годѣ собѣ его представити. Ажь страхъ бере, коли дивимо ся зъ долины въ гору на тôй склянный дахъ понадъ нами, до котрого причѣпленî величезнî пауки. Можна собѣ теперь представити, якъ трудно оглянути всѣ выставленî тутъ, мовь на величезнôмъ базари рѣчи. Мимо волѣ хоче ся пôдняти ся въ гору ажь пôдъ саму баню на пôдносѣ, що уставленый по серединѣ галѣ и зъ вôдтамъ споглянути на все що на долинѣ. А то рѣчь легка: треба лишь заплатити чверть доляра и заразъ пôднесемо ся въ гору. Ось и стаємо на пôдносѣ и вôнъ ѣде вже зъ нами въ гору. Мы дивимось въ долину, а то все, що пôдъ нами, нѣбы западає ся десь пôдъ землю. Видимо пôдъ собою множество якихсь дахôвъ вежь и бань: то все тî палаты, домы, павільоны та кіоски, въ котрыхъ примѣстили въ сѣмъ будынку поодинокî державы свои предметы выставы. Пôдносимо ся ще высше и видимо теперь пôдъ собою цѣлу выставу промислову: то цѣле мѣсто зъ улицями и уличками та площами, въ котрôмъ всѣ домы, всѣ улицѣ святочно прикрашенî. Але мы ѣдемо на пôдносѣ ще высше въ гору. Домы пôдъ нами выглядають вже лишь якъ великî яснѣючî точки, одна коло другои, а люде якъ маленькî ляльочки, якъ тî фіґурки на шаховници. Ажь ось пристаємо коло деревляного моста, що причѣпленый косо зелѣзными штабами до даху; идемо по тôмъ мостѣ, вôдтакъ по сходахъ и пôдходимо ажь пôдъ самъ вершокъ склянного даху; тутъ отвирають ся дверѣ, а мы выходимо на дворъ.

Доокола склянного даху иде ґалерія выложена дошками, на котрôй повно лавокъ призначеныхъ для гостей до вôдпочинку. Що за пречудесный зъ вôдси выглядъ! Пôдъ нами широке мѣсце выставы, а на нѣмъ палаты, замки, домы, хаты и села, а помѣжь ними прекраснî бульвары, высадженî деревами, широкî мѣсця вкрытî зеленою муравою мовь зеленымъ аксамітомъ, грядки зъ цвѣтами, ставки и каналы та зеленî острова, а все то украшене статуями, обелісками и пірамідами. Доокола того нѣчо не видко, лишь густый дымъ и мрака, а лишь вôдъ часу до часу, коли они трохи розтуплять ся, покаже ся яка вежа церковна або якійсь высочезный дôмъ зъ своєю драбиною ратунковою. То мѣсто Шікаґо, що скрываєсь въ дымѣ та парѣ изъ своихъ фабрикъ.

*) Гляди попередне число „Нар. Часоп." Ч. 133.

Барановского зъ попередного засѣданя забирали голосъ пп.: Михаликъ, Сальоні, Вімпелеръ, Меч. Барановскій, Косманъ, Адамчикъ а вконци референтъ. Дискусія а особливо промова референта, выяснили всѣлякй сумнѣвы, якй могли бы насунути ся що до переведеня науки языка выкладового пôсля новыхъ плянôвъ.

По оголошеню результату уконституованя ся секцій и по короткôй перервѣ вôдчитавъ дир. семинаріѣ п. Л. Дѣдицкій свôй рефератъ на тематъ: „О змѣнахъ, якй вводять новй пляны инструкціи въ науцѣ реалій въ школахъ народныхъ и выдѣловыхъ". Прелеґентъ представивъ суть реформы науки реалій, плянôвъ и инструкцій: бесѣдникъ мотивувавъ усунене реалій зъ пляну чотирохъ низшихъ клясъ школъ 5- и 6-клясовыхъ и обговорювавъ такожь будучй книжки до читаня и пôдручники примѣненй до новыхъ плянôвъ. — Дальше читавъ дръ Теофиль Ґерстманъ рефератъ: „О переходѣ до школъ середныхъ учениковъ школъ народныхъ". Референтъ выказавъ, що лишь 5- и 6-клясовй школы суть покликанй пôдготовляти учениковъ въ 4 низшихъ клясахъ до школъ середныхъ; то однакъ не выключає переходу учениковъ школъ чотиро-клясовыхъ до школъ середныхъ а навѣть зô школъ низшого типу, лишь въ сѣмъ послѣднôмъ выпадку мусять родичѣ посылати своихъ дѣтей до 4 клясы до мѣста, де єсть 5- и 6-клясова школа. Бесѣдникъ звертавъ увагу на то, що не єсть пожаданою рѣчею якъ въ интересѣ родичѣвъ такъ и справы публичнои, щобы дѣти слабыхъ здôбностей пхали ся до школъ середныхъ; треба ихъ радше посылати до школъ фаховыхъ, рôльничихъ, ремѣсничихъ и промисловыхъ. Въ дискусіи забирали голосъ о. Кулішь и пп.: Заґродскій, Новаковскій, Мацьоловскій и референтъ.

До выдѣлу конференційного на слѣдуючій шестилѣтный періодъ, выбрано пп.: радника Людвика Дѣдицкого, Лукіяна Татомира, Мечислава Барановского, Юліяна Фонфару, Говорку, Иполита Петрашкевича и Иосифа Опалка.

По полудни не було повного засѣданя, лишь радили всѣ шѣсть секцій надъ придѣлеными имъ справами, а выдѣлъ выконуючій обговорювавъ по засѣданяхъ секційныхъ залагодженй справы, о сколько они мали станути на порядку дневнôмъ двохъ слѣдуючихъ засѣдань.

Переглядъ політичный.

Є. Вел. Цѣсарь приславъ зôбранымъ на католицкôмъ вѣчу въ Краковѣ Полякамъ и Русинамъ телеґрафічну подяку за высланый Єму вѣчемъ привѣтъ.

Ґр. Гаррахъ зложивъ мандатъ до ческого сойму а въ вôдозвѣ до выборцѣвъ каже, що въ виду загорѣлости народу, котрый въ большости звернувъ ся до Молодочехôвъ, уступає, бо безъ порозумѣня ся зъ Нѣмцями не видить можности успѣшного залагодженя ческого права державного.

Зарядъ друкарнѣ Варая у Вѣдни, въ котрôй друковано москвофільску вôдозву по демонстраціи противъ Є. Ексц. Митрополита Сембратовича, засуджено на 10 зр. кары. Зъ льокалю москвофільского товариства „Буковина" у Вѣдни забрала поліція всю бібліотеку въ цѣли переведеня дальшого слѣдства.

Fremdenblatt доказує, що дотеперѣшнй результаты сегорôчнои продукціѣ пашѣ для худобы и коней не дають нѣякои пôдставы до заказу вывозу пашѣ.

„Нов. Время" доносить, що кôлька днѣвъ тому назадъ явивъ ся у Побѣдоносцева въ его віллѣ въ Царскôмъ селѣ якійсь семінаристъ Гіяцинтовъ, котрый жадаючи авдієнціѣ добувъ нôжъ и хотѣвъ нимъ Побѣдоносцева пробити. Гіяцинтова арештовано. Въ слѣдствѣ сказавъ вôнъ, що хотѣвъ Побѣдоносцева лишь настрашити.

Розрухи и неспокôй въ Парижи не устають. Правительство сконцентрувало въ мѣстѣ звышь 16.000 войска. Оногды арештовано 150 людей. Поліція каже, що якійсь тайнй аґенты бунтують нарôдъ и платять тымъ, що готовй выкликати розрухи. Кажуть, що декотрй зъ арештованыхъ мали навѣть признати ся, що вôдъ незнаныхъ людей дôстати по 2 франки за демонстроване.

Новинки.

Львôвъ дня 7 липня.

— **Є. ц. и к. Выс. Найдост. Архікнязь** Леопольдъ Сальваторъ вразъ зъ женою, Найдость. Архікняг. Блянкою, выѣхавъ до Вѣдня.

— **Именованя и перенесеня.** П. Міністеръ просвѣты именувавъ: Професора 2ои ґімназіѣ у Львовѣ Иос. Вуйцика директоромъ ґімназіѣ въ Ярославѣ; заступника учителя релиґіѣ при мужеской семинаріи у Львовѣ о. Болеслава Твардовского и учителя релиґіѣ при школѣ реальнôй въ Тернополи о. Волод. Либревского р. кат. учителями релиґіѣ, першого при муж. семинаріи учит. у Львовѣ, другого при учит семинаріи въ Тернополи; наконець заступника учителя релиґіѣ при ґімназіѣ въ Тернополи о. Дениса Дорожиньского гр. кат. учителемъ релиґіѣ при учит. семінаріи въ Тернополи. — Львôвскій высшій Судъ краєвый именувавъ офіціяла высшого Суду краєвого у Львовѣ Емиля Матковского, адъюнктомъ урядôвъ помôчничихъ Суду краєвого у Львовѣ. — Президія выс. Суду краєвого у Львовѣ именувала асистента рахункового Алойсія Віктора Левицкого офіціяломъ рахунковымъ, практиканта рахункового Кароля Крамаржевского асистентомъ рахунковымъ и калькулянта рахункового Володис. Чижевского практикантомъ рахунковымъ при выс. Судѣ краєвôмъ у Львовѣ. — П. Міністеръ справъ внутрѣшныхъ перенѣсъ ц. к. радника Намѣстництва и старосту Дениса Завадского въ Сокаля до Тернополя; старосту Володисл. Коростеньского въ Кольбушовои до Сокаля а новоименованому старостѣ Вікорови Тустановскому повѣривъ управу староства въ Кольбушевôй.

— **Ц. к. Дирекція зелѣзницъ державныхъ** подає до вѣдомости: Перерву межи стаціями Нижнѣвъ Коростятинъ вже усунено и въ днемъ 6. липня заведено поѣздами ч. 1918 взглядно ч. 1361 знову правильный рухъ поѣздôвъ на шляху Станіславôвъ.

— **Загальнй зборы** рускои Бурсы им. св. Іоана Хрестителя въ Дрогобичи вôдбудуть ся дня 10 липня.

— **Испыты въ семінаріи учительскôй.** Вѣсть, будьто бы испытъ зрѣлости въ мужескôй семінаріи учительскôй у Львовѣ, назначеный на нинѣ, вôдложено ажь до 18 липня, єсть безосновна. Испытъ той розпôчне ся невôдкличнo дня 10 с. м. Вôдложенє на три дни мусѣло наступити зъ причины певнои непредвидженои єпрешкоды.

— **Испытъ зрѣлости** въ тернопôльскôй ґімназіи вôдбувъ ся пôдъ проводомъ инспектора краєвого п. Ив. Левицкого вôдъ 21 до 27 червня. Устный испытъ складало 30 учениковъ публичныхъ 1 приватистъ и 4 екстерністôвъ. Свѣдоцтво зрѣлости одержали: Герм. Бахъ, Як. Бі еръ, Меч. Бричковскій, Ив. Бриковичь, Юл. Цвѣржевичь, Ант. Чвачка, Игн. Герштеръ, Исид. Голубовичь, Нат. Ґольдберґъ, Ст. Истеревичь, Евст. Юрчиньскій, Болесл Коліякъ, Дав. Дяедесъ, Юл. Мазурекъ, Нат. Мінцъ, (зъ вôдзнач.), Андр. Ногай, Гр. Питляръ (зъ вôдзнач.), Сам. Конъ Рапапортъ, Мавр. Розенфельдъ (зъ вôдзнач.), Марк. Штекель, Ив. Щепаньскій (зъ вôдзн.), Ос. Теркель, Герш Вайнберъ и Стан. Вільсонъ; 6 ученикамъ позволено поправити испытъ зъ одного предмету по феріяхъ, 4 учениковъ публичныхъ репробовано на рôкъ, а 1 екстерніста безъ речинця.

— **Експедиторки почтовй и телеґрафістки.** Дирекція почтъ и телеґрафôвъ оповѣщує: Наколи число

Лишь мѣсце выставы та озеро Мічіґенъ передъ нами яснѣють ся въ свѣтлѣ сонця. Та годѣ тутъ довше перебувати; треба спускати ся знову въ долину и оглядати саму выставу.

Майже летомъ блыскавки мы спускаємо ся знову пôдносомъ въ долину и за кôлька хвиль єсьмо вже на земли. Серединою центральнои галѣ иде широка улиця звана Колюмбійскою. Тутъ стоять при нѣй выставовй палаты, павільоны та кіоски найбôльшихъ державъ. Тутъ мѣстить ся такожь австрійска выстава промыслова, въ котрôй найбôльшу увагу звертають на себе ческй выробы склянй. На французской выставѣ, котра мѣстить ся тутъ въ просторôмъ кіоску, видко дорогй ґобеліны, пишнй меблѣ та порцеляну зъ Севръ и Ліможь, всѣлякй выробы ґалянтерійнй и перфумерію. Японьска держава выставила тутъ свои выробы керамічнй, сирый шовкъ, выробы бамбусовй та всѣлякй выробы ґалянтерійнй лякерованй на способъ японьскій. Въ американьскôй выставѣ знайдете все, чого лишь на сѣмъ свѣтѣ потреба — вôдъ найменшои шпильки ажь до домовины. Швайцарска выстава импонує своими годинниками. Дальше мѣстять ся тутъ промысловй выставы Анґліѣ, Нѣмеччины, Россіѣ, Хіны и т. д. Годѣ всего описувати, що тутъ видко, бо то томить вже того, хто то оглядає, а тымъ бôльше мусить томити читателя, котрый все мусить собѣ уявляти, не видѣвши нѣчого. Перейдѣмъ длятого радше на то мѣсце, де менше мертвыхъ предметôвъ а за то бôльше житя на Midway Plaisance.

Той кусень вôльного мѣсця, що сполучає паркъ Джексона, де мѣстить ся выстава зô своими будынками, зъ паркомъ Вашінґтона, зве ся Midway Plaisance. Тутъ, можнабы сказати, мѣстить ся жива выстава етноґрафічна зъ цѣлого свѣта. Що тутъ дѣє ся, яке тутъ житє и що тутъ всего видко, того й найбуйнѣйша фантазія не въ силѣ собѣ уявити. Вже зъ дакека чути, якій панує тутъ крикъ и гамôръ, чути зô всѣхъ сторôнъ прирôжнй голосы всѣлякихъ музикъ, котрй замѣсть зливати ся въ якусь гармонійну мельодію творять пекольный хаосъ. Въ мѣру того, якъ приходимо близше, можемо вже докладнѣйше розрôжнити тй голосы: тамъ грає якась музика „марсиліянку", тутъ машерує пруска капеля до нѣмецкого села и грає якусь патріотичну пѣснь а за нею иде множество Нѣмцѣвъ, тамъ знову стоять коло якогось будынку шкоцкй дударѣ въ народнôмъ строю та грають на дудахъ. На будынку єсть выписано великими буквами: „Межинародный конґресъ народныхъ строѣвъ. Цвѣтъ красы зъ цѣлого свѣта". Платимо за вступъ и заходимо до середины сего будынку. Єсть то простора галя украшена хоруґвами и зеленею, ґрупами деревъ и всѣлякими цвѣтами. Серединою ходять тысячй людей. Доокола тои галѣ єсть пôдвысшене вôддѣлене решôткою, а на тôмъ пôдвысшеню сидить, лежить або стоить „цвѣтъ зъ цѣлого свѣта": молодй дамы у всѣлякихъ строяхъ народныхъ. Тутъ можна побачити Туркинѣ въ широчезныхъ жовтыхъ плащахъ, въ котрыхъ ходять, якъ въ мѣшкахъ; Хинки въ довгихъ червоныхъ спôдницяхъ зъ повышиваными на нихъ змѣями; Французки, Италіянки, Испанки, Грекинѣ и т. д. Але то найлѣпше, що анѣ Туркиня не умѣє говорити по турецки, анѣ Грекиня по грецки, анѣ Хинка по хиньски — то дѣвчата зъ цѣлого свѣта, що для зарбку поперебирали ся у всѣлякй строѣ народнй и показують ихъ на выставѣ. То єсть той „цвѣтъ зъ цѣлого свѣта" — чисто по американьски! Але побôчь сего гумбуґу єсть и дещо ориґінального.

Побôчь сего будынку „межинародныхъ красавиць", єсть палата одпои американьскои фабрики скла, де цѣлыми годинами можна приглядати ся фабрикаціи скла. Зъ величезныхъ печей выймають розтоплене скло, дують его, выливають въ формы, вытягають въ тонесенькй нитки, шлюфують кристалеве скло, выробляють написи на склѣ, роблять цвѣты и т. д. Напротивъ сеи фабрики єсть венеційска фабрика скла, дальше вѣденьска цукорня, вѣденьска каварня, кôлька староанґлійскихъ коршмъ, панорома Швайцаріѣ и т. д. Дальше видко цѣле нѣмецке село, въ котрôмъ, розумѣє ся, мусить бути конче и пиварня зъ нѣмецкимъ пивомъ; коло пиварнѣ єсть городъ для гостей зъ круглольнею и грає нѣмецка капеля. Заразъ коло сего села видко и кусень Азіи: турецкй божницѣ зъ круглыми банями и тоненькими а высокими вежами; сино и жовто помальованй конаки (дворы), турецку каварню, де подають не лишь чорну каву але й шербетъ (рôдъ конфітуръ) и нарґіле (турецка люлька

укваліфікованыхъ експедиторокъ почтовыхъ и телеґрафічныхъ перевыстає о много число женщинъ потрѣбныхъ до сеи службы, видить ся дирекція почтъ и телеґрафôвъ спонуканою, якъ въ интересѣ остаючихъ теперь безъ занятя и дармо глядаючихъ за посадами маніпулянтокъ, такъ и въ интересѣ службы, вдержати ажь до змѣны обставинъ дальше приниманє новыхъ кандидатокъ. — Всякій поданя внесені въ тôй справѣ будуть петенткамъ звернені.

— Про переполохъ въ церквѣ св. Стефана у Вѣдни доносять ще: Якъ разъ зайшла була процесія богомольцѣвъ до церкви, коли на передѣ займивъ ся одному богомольцеви вôдъ горѣючои свѣчки букетъ зъ сухихъ цвѣтôвъ а вôдъ него стала горѣти и хоругова. Люде стоячі по заду навѣть и не знали, що стало ся, коли якійсь хлопецъ крикнувъ, що горить. Они кинулись тогды до головныхъ дверей и тутъ збили ся въ одну такъ велику масу, що не могли нѣякъ выдобути ся зъ дверей на дворъ. Люде, що стояли въ бôчныхъ передѣлахъ церкви, зъ разу не знали, що дѣє ся и длятого не рушались зъ мѣсць и то було щастємъ, що переполохъ не прибравъ ще бôльшихъ розмѣрôвъ. Тымчасомъ люде зъ середины церкви пхали ся и душили ся и такъ въ однôй хвили збило ся коло головныхъ дверей якихъ пятьсотъ людей. По першôмъ полосѣ крикнувъ знову хтось въ бôчнôмъ передѣлѣ: „Горить!“ и переполохъ ставъ ще бôльшій. Тымчасомъ зробилось и на улици величезне збѣговиско. Вѣсть о тôмъ, що стало ся въ церквѣ, розôйшла ся въ однôй хвили по мѣстѣ и стали збѣгати ся свояки и знакомі богомольцѣвъ, розпытуючи, що стало ся. Поліція ледви могла удержати порядокъ. Коли наконець удало ся и въ церквѣ и на дворѣ зробити порядокъ, вынесено зъ церкви наразѣ до сусѣдного дому одинацять осôбъ, бôльше або менше тяжко покалѣченыхъ. Одна жѣнка мала поломані груды; кôлька жѣнокъ мамудь щось въ собѣ обôрвали; кôлька хлопцѣвъ и дѣвчать мало що не подушили ся, бо коли ихъ вынесено, були вже майже неживі. Всѣхъ вôдставлено опôсля до шпиталю. Тымчасомъ позбирано въ церквѣ на купу всѣ рѣчи, які тамъ знайшли ся: коралѣ, кошики, торбинки, поломані парасолѣ, капелюхи дамскі и т. д. Богомольцѣ приходили вôдтакъ и розпôзнавали свои рѣчи.

— Хмароломъ. Въ наслѣдокъ хмаролому коло Бялои, взбула рѣчка Авъ, що впадає до Бѣлки въ Бялôй, такъ значно, що позаливала въ мѣстѣ пивницѣ въ декотрыхъ домахъ и якъ въ Бялôй такъ и въ сусѣднôмъ Липнику наробила великои шкоды. Въ однôй зъ пивницъ утопила ся такожь 80 лѣтна бабуся Зузанна Линекъ. Шкоду обчисляють на 200 000 зр.

— Шкоды вôдъ повени. Зъ розслѣдôвъ, які поробили делеґаты Выдѣлу повѣтового и Староства въ Долиньщинѣ показує ся, що 426 морґôвъ вода цѣлкомъ забрала, 1141 морґôвъ перемѣнила въ рѣнь и неужитки, 6135 морґôвъ залила и всѣ плоды знищила. Для ратунку завязавъ ся въ Долинѣ комітетъ, въ котрôмъ засѣдають делеґаты зъ Рожнятова и Болехова. Головою комітету ставъ маршалокъ Вєтославскій, заступникомъ о. Лопатиньскій а секретаремъ Ил. Яворовскій. Ухвалено выстаратись въ Намѣстництвѣ о дозвôлъ збирати складки въ цѣлôмъ краю и выдати вôдозву о помôчь у всѣхъ краєвыхъ ґазетахъ.

— Дальші вѣсти про катастрофу въ Пилѣ. Дальші розслѣды около артезійскои керницѣ въ Пилѣ показали, що вода добуває ся знову попôдъ запущені руры черезъ грубу верству землѣ. Въ мѣстѣ настало знову занепокоєнє, бо видко, що мѣсту мимо всякихъ заходôвъ грозить заглада. Навѣть и въ такôмъ случаю, колибъ воду удало ся на якійсь часъ здержати, то все таки єсть обава, що они зъ часомъ можуть вôпсути ся, а тогды катастрофа повторить ся знову. Доси потерпѣли лишь двѣ улицѣ а попукані домы треба було валити. Дня 30 с. м. при валеню такого одного дому покалѣчила валяча ся стѣна двохъ робôтникôвъ такъ сильно, що нема надѣѣ удержати ихъ при житю.

† Посмертні вѣсти.

О. Петро Воляньскій, парохъ въ Бѣльчи, дрогобицкого деканата, упокоивъ ся дня 1 липня въ 68 ôмъ роцѣ житя и 40 ôмъ священьства. — Антоній Лѣщиньскій, учитель народнои школы въ Лôмнѣ, турчаньского повѣта, упокоивъ ся дня 29 червня 1893 по тяжкôй а довгôй недузѣ въ 65-ôмъ роцѣ житя а 30-ôмъ роцѣ службы учительскои.

Господарство, промыслъ и торговля.

— Станъ воздуха за минувші добы числячи вôдъ 12 год. въ полудне дня 6 липня до 12 год. въ полудне дня 7 с. м. середна теплота була + 12·2° Ц., найвысша + 19·2 Ц въ вчера по пол.), найнизша + 12·0° Ц въ ночи. Барометеръ иде въ гору (760). Вѣтеръ буде полуднево-захôдный, слабый, теплота пôднесе ся до + 18.0° Ц., небо буде легко захмарене малый дощь, впрочôмъ погода.

— Цѣна збôжа у Львовѣ дня 6 с. м: пшениця 8·75 до 9·—; жито 4·75 до 6 90; ячмѣнь 5 50 до 5 80; овесъ 6·75 до 7·—; рѣпакъ 12·50 до 13·25; горохъ 6·— до 8·50; вика 5 60 до 6·10; насѣнє льняне —·— до —·—; бôбъ —·— до —·—, бобикъ 5·— до 5·50; гречка —·— до—·—; конюшина червона 65·— до 70·—; бѣла 70·— до 85·—; шведска —·— до —·—; кминокъ —·— до —·—; анижь —·— до —·—; кукурудза стара 6·10 до 6·30, нова —·—; хмѣль 78·— до 80·—; спірітусъ готовы —·— до —·—

зъ водою). Тутъ єсть турецкій базаръ, де продають шовкові матеріи зъ Брусы, ковры зъ Смірны, рожевый олѣйокъ, тютюнъ, рожанцѣ и пахуче дерево. Хто хоче, може тутъ за пôвъ доляра дати ся носити пôвъ годины въ шовкомъ вибитыхъ ношахъ, котрі носять два сильні бараны зъ Вôрменіѣ. Заразъ коло самого базару стоить наметъ Бедуинôвъ, въ котрôмъ разомъ зъ кôньми сидить цѣла бедуиньска родина. Зъ палаты якогось султана зъ Дамаску выглядає знову черезъ рѣшетку въ вôкнѣ очевидно якась турецка жѣнка — то знову правдива Американка, коли приглянетесь ѣй близше. Въ сѣй палатѣ показують якійсь два нѣбы Персы нѣбы срѣбне лôжко султана и двѣ єго дорогі ковры, котрыхъ вартôсть однакожь єсть дуже непевна.

Ще дальше можна побачити цѣлу улицю зъ мѣста Каіро, столицѣ Єгипту, и треба признати, що она єсть дуже зручно пôдроблена. Тутъ видко цѣлі домы и крамы въ нихъ, а по улици гонять погоничѣ ослôвъ, прôзваныхъ ослами Бісмарка, Ґледстона, Клевлєнда и т. д. На высочезнôмъ дромедарѣ сидить якійсь муринъ и бє въ бубенъ, а турецкі дѣвчата, що говорять лишь по анґлійски, продають цвѣты. За то въ крамахъ сидять правдиві Єгиптяне. Они роблять тамъ на ткацкихъ варстатахъ наметы, точать люльки зъ дерева, роблять папіросы, печуть собѣ пляцки, роблять соки зъ овочѣвъ и т. д.; они не умѣють зовсѣмъ по анґлійски и длятого держать собѣ товмачѣвъ — молодыхъ Американокъ, поубираныхъ по египетски, котрі продають ихъ товаръ. Коло сеи улицѣ єсть такожь імітація египет[illegible] и святинѣ въ Люксорѣ и церковь св. Петра въ Римѣ.

Дальше єсть японьске и дагомейске село. Въ сѣмъ селѣ суть дѣйстно правдиві Дагомейцѣ, котрі вôдъ часу до часу роблять такій страшенный крикъ, що ажь львы въ недалекôй менажеріи зачинають вити. Въ якôйсь величезнôй будѣ подôбнôй до улия, покрытого ґонтами, сидить громада Суданцѣвъ, що за грошѣ показують свои танцѣ. Маленькими дверцями зôгнувшись въ двоє, влазить ся до тои буды, а тамъ множество муринôвъ взявшись разомъ зъ жѣнками та дѣтьми за руки, танцюють та вымахують ножами, а при тôмъ кричать такъ страшенно, що мало чоловѣкъ не оглухне. Такъ танцюють они може якихъ пять мінутъ ажь наразъ оденъ та другій Суданець ловить ся за своє намащене, такъ що ажь зъ него капає, волосе, стягає єго собѣ зъ шкôрою зъ головы — бо то бачите волосе штучно приправлене, перука, — наставляє ту перуку та кричить: „Бакшішь! бакшішь!“ Мы кидаємо єму кôлька крейцарôвъ бакшішу и выходимо зъ буды, щасливі, що вже тои погани не видимо.

(Дальше буде).

ТЕЛЕГРАМЫ.

Вѣдень 5 липня. Зъ Еґґендорфъ коло Вінеръ-Найштадтъ доносять, що тамъ пôдчасъ пробного стрѣляня зъ пушокъ, пукла бомба и поранила пôсля одныхъ — двохъ, пôсля другихъ трохъ артилеристôвъ тяжко, а трохъ легко.

Будапештъ 7 липня. Budap. Corr. доносить, що въ Сатмарѣ сконстатовано урядово кôлька выпадкôвъ занедужаня на холеру. Въ однôмъ выпадку не єсть выключена холера азійска. Заведено заразъ всякі мѣры осторожности.

Прага 7 липня. Зъ нагоды торжества въ честь Гуса, хотѣли Чехи выкликати демонстрацію, але вôдповѣдні зарядженя поліційні перешкодили тому. Арештовано всего лишь чотири осôбъ.

Лондонъ 7 липня. Бюро Райтера доносить, що въ Гонолюлю выкрыто заговôръ роялістôвъ, котрі хотѣли высадити у воздухъ будынокъ правительственный и взяти власть въ свои руки. Арештовоно трохъ заговôрникôвъ Анґлійцѣвъ и черезъ то недопущено до катастрофы. Межи заговôрниками знаходять ся нові и давнѣйші міністры.

Парижь 7 липня. Померъ тутъ повѣстеписатель Ґі-Мопасанъ. — Центральну палату робôтничу замкнено а будынокъ обсаджено войскомъ и поліцією. Вчера вечеромъ около 11 год. було на улицяхъ велике збѣговиско. Войско и поліція мусѣли выступити въ значнôй силѣ, але бôльшихъ розрухôвъ не було.

Берлинъ 7 липня. Пôсля Börs. Cour. має россійскій наслѣдникъ престола приѣхати вô второкъ до Берлина и перебуде тамъ два дни.

Парижь 7 липня. Послы и радні мѣста хотѣли вчера вечеромъ зôбрати ся въ ратуши на нараду, але префектъ департаменту Секваны не позволивъ на то и хотѣвъ, щобы лишь самі радні зôбрали ся въ ратуши. Послы радні запротестували противъ того и выдали вôдозву до народу, въ котрôй ганять поступованє поліцѣѣ и взывають народъ, щобы заховувавъ ся спокôйно.

Рухъ поѣздôвъ зелѣзничихъ

важный вôдъ 1 червня 1893.

Вôдходять до

	Поспѣшный		Особовый			
Кракова	3·01	**10·41**	5 26	11·11	**7 36**	—
Пôдволочискъ	6·44	3·20	10·16	**11 11**	—	—
Пôдвол. Пôдзам.	6 54	3·32	10 40	**11·33**	—	—
Черновець	6·36	—	10·36	3·31	**10 56**	
Стрыя	—	—	10·26	7·21	3 41	**8·01**
Белзця.	—	—	9 56	**7·21**	—	—

Вôдъ дня 20 мая курсують що день ажь до вôдкликаня, поѣзды прогульковí до Бруховичь и Зимнои Воды. Вôдъѣздъ до Бруховичь о год. 3 мін. 5 пополудни; поворотъ о год. 8 мін 58 вечеромъ. — Вôдъѣздъ до Зимнои Воды о год. 4 мін. 13 по полудни; поворотъ о год. 6 мін. 22 и о год. 9 мін. 27.

Числа товсті, означають пору нôчну вôдъ 6 год. вечеромъ до 5 год 59 мін рано.

Часъ львôвскій; рôвнить ся о 35 мінутъ вôдъ середно европейского (зелѣзничого): коли на зелѣзници 12 год., то на львôвскôмъ годиннику 12 год. и 35 мін.

За редакцію вôдповѣдає Адамъ Креховецкій.

Зъ друкарнѣ В. Лозиньского, пôдъ зарядомъ В. И. Вебера